

Statens anlægsvirksomhed for så vidt angår infrastruktur, forsvar og national ejendom er ikke rammestyret, men udskilt på et separat anlægsbudget.

Rammestyringen omfatter ikke konjunkturbestemte udgiftsændringer, lovbundne overførselsudgifter, renter af statsgælden samt EU-bidraget.

For de ministerfordelte udgifter er der rammer for de enkelte ministerområder. Inden for ministerområdet foretager ressortministeriet en fordeling af rammerne på styrelser og institutioner mv., der efterfølgende har til opgave at udarbejde et budget inden for den tildelte ramme. Det endelige finanslovsforslag bygges herefter op ved en samling af de enkelte delbidrag.

Bevillingen er det primære styringsinstrument. Dog gælder rammerne for drifts- og statsvirksomhedsbevillinger for omkostninger frem for udgifter, jf. afsnittet om "Overgangen til omkostningsbevillinger".

De forskellige udgiftsrammer og udgiftsbudgetter

Hvert ministerområde kan være inddelt i tre forskellige overordnede rammer og budgetter - en driftsramme, et overførselsbudget og et anlægsbudget. Driftsrammen indeholder et lønsumsloft, der er en delramme af driftsrammen. Overførselsbudgettet indeholder en budgetteringsramme, hvor budgetteringsrammen er underordnet overførselsbudgettet, jf. figur 1. I enkelte tilfælde opdeles et ministerområde i mere end én ramme af hver type.

Figur 1. Udgiftsrammer

Driftsramme	Overførselsbudget	Anlæggbudget	Udenfor rammerne:
Lønsumsloft	Budgetteringsramme		Renter Børnefamilieydelse EU-bidrag

Driftsrammen omfatter de statslige nettoudgifter til lønninger og øvrige driftsudgifter, f.eks. køb af varer og tjenesteydelser, vedligeholdelse, af skrivinger og skatter mv. Herudover omfatter driftsrammen driftsindtægter. Driftsrammen sætter en øvre grænse for, hvor store udgifter der i finansårets løb kan afholdes på de områder, der er omfattet af driftsrammen. I det omfang ministerierne forventer, at nye initiativer vil føre til nye udgifter for staten eller have kommunal-økonomiske konsekvenser, skal der inden for driftsrammen afsættes reserver til at dække disse udgifter. Med overgang en til omkostningsbevillinger skal investeringer i anlægsaktiver lånefinansieres, mens driftsbevillingen kun påvirkes af de afledte omkostninger i form af afskrivninger og renter. Låneoptagelsen sker inden for en låneramme, der sætter et loft for den gæld, som de enkelte institutioner kan have.

Lønsumsloftet er en del af driftsrammen og omfatter de statslige udgifter til lønninger, vederlag mv. i de statslige institutioner, der er opført som driftsbevillinger. Lønsumsloftet sætter en øvre grænse for, hvor store udgifter der i finansårets løb kan afholdes på de områder, der er omfattet af det pågældende loft, herunder udgifter som følge af nye love og aktstykker mv. Lønsumsloftet kan kun udnyttes fuldt ud, såfremt der hermed ikke vil ske en overskridelse af driftsrammen. Endvidere gælder, at det enkelte års ramme kan overskrides, hvis overskridelsen ikke overstiger den uudnyttede del af de foregående tre års lønsumsloft.

Overførselsbudgettet består overvejende af lovbundne bevillinger på indkomstoverførselsområdet, f.eks. social pension og arbejdsløshedsdagpenge samt erhvervstilskud, miljøstøtteordninger mv. Herudover omfatter overførselsbudgettet ulandsbistand og bloktilskud til kommuner og regioner samt Grønland og Færøerne. En stor del af overførselsbudgettet kan således henføres til udgifter,